

Περί Αμφιβολίας για τη μετατροπή Των Τιμίων Δώρων σε Σώμα και Αίμα Χριστού

• Αληθινή Ιστορία •

Ζούσε στή χώρα των Αλαμανών ένας ιερέας πολύ ενάρετος, ο Πελάγιος, που έτρεφε ξεχωριστή ευλάβεια στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Ο διάολος όμως τον φθόνησε και τού έσπειρε λογισμό απιστίας για τη θεία Κοινωνία.

«Πώς είναι! δυνατόν», σκεφτόταν, «νά γίνονται το ψωμί Σώμα και το κρασί Αίμα Χριστού!»

Άπ' τούς λογισμούς αυτούς έπεφτε σε μεγάλη θλίψη, αλλά δεν τολμούσε νά συμβουλευθεί κανέναν άνθρωπο.

Γι' αυτό πρόστρεξε στην ίδια την Παναγία και την παρακάλεσε νά τον πληροφορήσει σχετικά.

Κάποια μέρα λοιπόν, ενώ λειτουργούσε, όταν έφτασε στό « Εξαιρέτως της Παναγίας αχράντου... », εξαφανίστηκε από το δισκάριο ο άγιος» Άρτος. Ήρεύνησε ο Πελάγιος -τριγύρω, αλλά δεν τον βρήκε.

Παναγία μου! Φώναξε τρομαγμένος, γνωρίζω ότι για την ολιγοπιστία και την αμφιβολία μου με σιχάθηκε ο Χριστός κι έφυγε από μπροστά μου για νά μην κοινωνήσω, ο ανάξιος.

Εσύ όμως παρακάλεσέ Τον νά με συγχωρήσει!

Βλέπει τότε μπροστά στην άγια τράπεζα την υπερένδοξη Βασίλισσα με το θείο Βρέφος στην αγκαλιά της νά του λέει:

αυτό το Βρέφος είναι ο Ποιητής της οικουμένης, ο γιος και Λόγος του Θεού' τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος.

Αυτός πέθανε στο Σταυρό για τη σωτηρία του κόσμου και αναστήθηκε.

Αυτός και τώρα καθημερινά συγκαταβαίνει με θαυμαστό τρόπο στο σχήμα του ψωμιού και του κρασιού, για την πολλή αγάπη Του στους ανθρώπους, και προσφέρεται σ' αυτούς για τον αγιασμό της ψυχής τους.

Ψηλάφισε Τον λοιπόν κι ερεύνησε άφοβα, για νά διαπιστώσεις ότι πρόκειται για αληθινή θεωρία, ότι είναι σώμα πραγματικό με σάρκα και Αίμα, καθώς τον γέννησα.

"Ετσι ακριβώς γίνονται ο Ἅρτος και ο οίνος όταν λειτουργείς.

Επειδή όμως ή ανθρώπινη φύση δεν μπορεί νά φάει σάρκα ωμή και νά πιει Αίμα, γι' αυτό με πάνσοφο τρόπο ο Παντοδύναμος προσφέρεται με τη μορφή του ψωμιού και του κρασιού, ώστε νά μπορεί ο καθένας νά τον μεταλαμβάνει με λαχτάρα και πόθο. Κοινώνησε λοιπόν κι εσύ με ευλάβεια και πίστη, γιατί οποίος τον παίρνει μέσα του άξια, γίνεται μέτοχος της θείας δόξας Του.

Μ' αυτά τα λόγια ή Δέσποινα απέθεσε το Βρέφος στην άγια τράπεζα, κι αφού το προσκύνησε ταπεινά, έγινε άφαντη.

Τότε ο ιερέας πήρε με φόβο και χαρά στα χέρια' του το θείο Βρέφος, το ασπάστηκε ευλαβικά και διαπίστωσε πώς ήταν πράγματι ένα ζωντανό βρέφος με αληθινή σάρκα.

'Υστερα το ακούμπησε στην άγια τράπεζα, έπεσε στη γη και προσευχήθηκε με δάκρυα:

«Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ πώς Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού, πού γεννήθηκες από την άειπάρθενη Μαρία.

Σ' ευχαριστώ για τη χάρη πού αξιώθηκα σήμερα ο ανάξιος, και παρακαλώ νά μου συγχωρέσεις την παλιά μου δυσπιστία. και τώρα αξίωσέ με νά Σε κοινωνήσω όχι σαν βρέφος, άλλά σαν» Ἅρτο».

Αφού προσευχήθηκε έτσι με πίστη, σηκώνεται, και βλέπει μπροστά του τον άγιο »Ἀρτο ὄπως και πρίν.

Μετάλαβε με ευφρόσυνη, και συνέχισε σ όλη του τη ζωή νά ιερουργεί τα θεία Μυστήρια με περισσή ευλάβεια.

